

קוֹנְטָרַס

בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי

יְגִלָּה אֶת גְּדֹל הַעֲנָנִין שֶׁל בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׁבוּ תְלוּיָהּ כָּל
הַצְּלַחַת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְעֲצוֹת אֵיךְ
לְהִגְיַע לָזֶה.

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרַי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן,
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ,
רַבִּי נַחֲמָן מְבָרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרַי תְּלַמִּידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה
רַבִּי נֵתָן מְבָרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב
עִיה "ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹכֵב" א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל
עיר ברסלב בגליל
* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש - חסידי ברסלב
1129 42nd st.

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6656666 - פקס: 04-6656655
דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קונטרס

בְּטָחוֹן עֲצָמִי

.א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הָאָדָם צָרִיף
לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאִמוּנָה בּוֹ יְתַבְּרֶה, לִידַע שֶׁהַכֹּל תְּלוּי
רַק בּוֹ יְתַבְּרֶה, וְרַק הוּא נִמְצָא וּמִבְּלַעֲדָיו אֵין שׁוּם
נִמְצָא, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרַיִם, כִּי הָרִי
הוּא יְתַבְּרֶה מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, דוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת
חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֶה, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפוֹ
שֶׁל עוֹלָם, וְכִמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיף לְהִכְנִיֵם בְּעֲצָמוֹ אִמוּנָה
בּוֹ יְתַבְּרֶה, לִידַע אֶת כָּל הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ, אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדָיו יְתַבְּרֶה כָּלֵל, כְּמוֹ-כֵן צָרִיף הָאָדָם לְחַזֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּכָל מִיָּנִי הִתְחַזְּקוֹת, וּלְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ, וְלִידַע,
אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחוֹ לְבוֹא אֶל כָּל מָה שֶׁהוּא רוֹצֵה בָּזֶה

הָעוֹלָם, וְזֶה נִקְרָא "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי", שֶׁהוּא מֵאֲמִין וַיִּוֹדַע
בְּכַחוֹתָיו, שֵׁישׁ לוֹ כַּחוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמִים, וַיְכוּל לְהוֹצִיא
מִהַפֶּלֶח אֶל הַפַּעַל כָּל מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה בֵּין בְּגוֹשְׁמֵי
וּבֵין בְּרוּחָנֵי, כִּי הָאֱמוּנָה שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל עֲצָמוֹ מְכַנִּיסָה בּוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי", שֵׁיִדַע שֶׁיְכוּל
לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר בַּעוֹלָם, וּבְאֵמֶת זֶה תְּלוּי בְּזֶה — כְּפִי
שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתָהּ, אֲשֶׁר רַק הוּא
נִמְצָא, וְאֵין בַּלְעֲדָיו נִמְצָא, וְהוּא תְּלוּי רַק בִּידּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה יִכְנַס בּוֹ גַם-כֵּן "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי", שֵׁיִדַע שֵׁישׁ
בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל עֲצָמוֹ לְבוֹא אֶל כָּל מֵה שֶׁהוּא רַק
רוֹצֵה, וּמִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא
מְצַלִּיחַ בִּימֵי חַיָּיו, לֹא-כֵן מִי שֵׁישׁ לוֹ סִפְקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְלִבּוֹ מְעַקֵּם בְּעַקְמֵיּוֹת, וְקָשָׁה לוֹ קִשְׁיוֹת
עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִחְלָשׁת אָצְלוֹ הָאֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ,
עַד שֶׁנַּעֲשָׂה שְׁלוּמֵיֶאל וּבִטְלָן וְעֲצָלָן, וְנוֹפֵל בְּדַכְאוֹן
וּבְיָאוֹשׁ, וְאֵינוֹ מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ, שֶׁגַם הוּא יְכוּל לְהַצְלִיחַ
בְּחַיָּיו, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא נוֹלָד לֹא יִצְלַח, שֶׁכָּל
זֶה בָּא לוֹ מִחֲמַת שְׂאִין לוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי", עַד שֵׁישׁ
בְּגִי-אָדָם שֶׁכָּל-כֶּף נִפְלוּ בְּעֵינֵיהֶם וּבִדְעֵתָם, עַד שְׂאֵינָם
רוֹאִים שׁוֹם תִּקְוָה לַעֲתִידָם, וּמִתְיַאֲשִׁים לְגַמְרֵי, וְכָל
זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי"; וְעַל-כֵּן,
אַהוּבֵי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, אִם אֵתָה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיָּיָהּ, רְאֵה

הדבר הראשון לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ותחקק בדעתך היטב היטב אמתת מציאותו יתברך, ותדע שרק הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם ממש, ואז כשתתבררנה לך ידיעות אלו, לא תפחד משום ברירה שבעולם, כי מה יעשה לך אדם מבלעדי רשותו יתברך?! ואפלו שיתאסף כל העולם כלו נגדך, ויהיה נדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה ממה, אבל אם רצונו יתברך לעזר לך, לא יועיל להם שום דבר, כי תתחמק מהם בכל מיני אפנים שבעולם, ומתחת עיניהם ואפם תברח, וזה ברור; ועל-כן מה ולמה לך להתבלבל מאחרים, וכשיתברר לך דבר זה, אז יבנס בך "בטחון עצמי", שתאמין גם בעצמך, שיש לך כחות נפש עצומים, וגם אתה יכול לזכות לכל מיני דברים שאתה רוצה בין בגשמיות ובין ברוחניות, אם רק לא תתראשלה מהרצון האמתי, כי הכל תלוי כפי רצונו של האדם, כי כשאדם רוצה באמת, ומדבק את רצונו אל רצונו יתברך, שמבטל את רצונו לגמרי לרצונו יתברך, על-ידי-זה כביכול הקדוש-ברוך-הוא ממשיך רצונו לרצונו, כי הרצון הוא בחינת עתיק שבנפש, ותכף-ומיד כשאדם מאמין בכחות הנפש שלו, ומדבק את עצמו בו יתברך, על-ידי-זה נתגלית לו יחידה

שְׁבִנְפֶשׁ, וְזוֹכָה לְהַצְלָחָה גְדוֹלָה בְּחַיָּיו, וְאַף שֶׁבִתְחִלָּה נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ עוֹמֵד נִגְדוֹ, וְכֵאלוֹ הוּא מְסַבֵּב בְּחוֹמַת בְּרִזָּל וְאַבְנִים, וּמִיָּם רַבִּים הוֹלְכִים לְשׁוֹטְפוֹ וּלְהִטְבִּיעוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמַּחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל עֲצָמוֹ, הֵינּוּ שֵׁישׁ לוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי", וּמֵאַמִּין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה לֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם בְּרִיָּה לְעַמֵּד נִגְדוֹ, וַיִּוָּכַל לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקוֹ וְרִצּוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ, וַיִּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּדָבָר זֶה — כְּפִי הַבְּטַחֲוֹן הָעֲצָמִי שֵׁישׁ בּוֹ, שְׂאֵז הוּא יְכוּל לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ כָּל מִיָּנִי תְּכַנּוּיֹת בְּחַיָּיו, וַיִּצְלִיחַ בְּאַמַּת; אֲשֶׁר־מִי שֶׁשָּׂם דְּבָרִים אֵלָיו בְּלִבּוֹ וּבִדְעָתוֹ, שְׂאֵז יִצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה.

ב.

עֲלִיף לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנִי, שֶׁחֲכַמְיֵנו הַקְּדוֹשִׁים גִּלּוֹ לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הַרְצוֹן (עֵין בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ תְּרוּמָה קִסֵּב), וְכָל אֶחָד יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה בְּאִיָּה מַצְבַּ שָׂרֵק יִמָּצָא, הוּא יְכוּל לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל הַדְּבָרִים הַגְּדוֹלִים וְהַחֲשׁוּבִים בְּיֹתֵר בְּעוֹלָם, אִם רַק יִדַּע מְפָחוֹ, וְאִם לֹא יַעֲזֹב אֶת רִצּוֹנוֹ וְחֲשָׁקוֹ, כִּי מַעֲלוֹת הַחֲשָׁק וְהַרְצוֹן הֵם בְּלִמִּי מְגַבְּלִים כָּלָל, כִּי הַרְצוֹן הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, וּבּוֹ תְּלוּיָה הַנִּשְׁמָה בְּסוֹד הַכֶּתֶר, וְעַל־כֵּן

יֵשׁ לְכֹל בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
 הַפֶּעַל דְּבָרִים גְּדוּלִים וְעֲלִיוֹנִים מְאֹד, אִם רַק לֹא יַעֲזֹב
 אֶת הַרְצוֹן, וְאִפְלוּ שְׁעַכְשׁוֹ יִתְגַּבְּרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת
 וְעֹכֹבִים, וְיַעֲמְדוּ לִפְנֵי כַחוֹמַת בְּרוֹזֶל, עִם כָּל זֹאת אִם
 לֹא יַעֲזֹב אֶת רְצוֹנוֹ וְחֻשְׁקוֹ, וְיִהְיֶה עֲקֻשָׁן וְתַקִּיף גְּדוּל,
 אֲזִי סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֻשְׁקוֹ
 וְרְצוֹנוֹ, וְיִזְכֶּה לְדְבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד, אֲבָל כָּל זֶה תְּלוּי
 בַּבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי, שְׂאָדָם צָרִיף לְהֵאֱמִין שֵׁישׁ לוֹ כַחוֹת
 עֲצוּמִים, וְכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ הֵם בְּלִתי מְגַבְּלִים, וְאִף
 שְׂכָבָר עֲבָרוּ עָלָיו בַּחַיִּים מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְכָל מִינֵי
 אַכְזָבוֹת, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם רַק
 יֵאֱמִין בַּכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁישׁ בּוֹ, וְיִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 הַטְּבִיעַ בּוֹ כַחוֹת עֲצוּמִים, וְהוּא צָרִיף לְהוֹצִיא אֶת זֶה
 מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, בִּידְעוֹת אֵלָיו יוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל,
 וְלָבוֹא אֶל כָּל דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, אֲבָל הָעֵקֶר תְּלוּי בַּבִּטְחוֹן
 הָעֲצָמִי, כִּי רַב הַכֶּשְׁלוֹנוֹת שֵׁישׁ לְבַנֵּי-אָדָם הֵם רַק מִחֲמַת
 הַתְּרַשְׁלוֹת שֶׁמְבִיאָה לִידֵי יְאוּשׁ, שְׂאִינוּ מֵאֱמִין בְּעֲצָמוֹ,
 וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא שׂוּה שׁוּם דְּבָר, וְהוּא כָּבֵר לֹא יוּכַל
 לָבוֹא אֶל שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְזֶה אֲשֶׁר מִפִּילוֹ וּמִשְׁבָּרוֹ
 וּמִכְשִׁילוֹ בְּדַרְכּוֹ; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לְקַחַת
 אֶת עֲצָמָהּ בְּיָדָהּ, וְתֵאֱמִין בְּעֲצָמָהּ, אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ כַחוֹת
 נֶפֶשׁ עֲצוּמִים שֶׁהַטְּבִיעַ בָּהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל

בר ישראל הוא חלק אלוה ממעל ממש (עין בזהר
 ויחי רמה: משפטים צו:), כי הנשמה של האדם היא
 מעצם האצילות (עין תקוני זהר מזהר חדש קמט.),
 ועל-כן אינה מגבלת כלל, ואף שהיא מנחת ומלבשת
 בתוך גוף האדם, שהגוף הוא מגבל והוא מלא מניעות
 והעלמות והסתרות, עם כל זאת בפנימיות הנשמה
 היא בת חורין לגמרי, ואם האדם יתגבר ברצונות
 ובכסופים עצומים להוציא מהפח אל הפעל חשקו
 וכסופו, ויאמין בעצמו, הינו שיהיה לו "בטחון עצמי"
 וידע מכחות הנפש שיש בו, אז בודאי יצליח דרכו;
 וזכור זאת היטב, כי תצטרך את זה כל ימי חייה, כי על
 כל אדם עובר בחייו כל מיני משברים וגלים, אפלו
 שפבר יודע מכחות נפשו, עם כל זאת הזמן עושה את
 שלו ונשתנו המצבים בכל פעם כי הקדוש-ברוך-הוא
 מנסה את האדם בכל מיני נסיונות לראות אם יעמד
 חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואם לא ירפה את
 הרצון ואת הכסופים אחריו, ואז אם אין האדם בטלן
 ויש לו אמונה בעצמו, דהינו שיש לו "בטחון עצמי",
 ויודע שפך מסבב הקדוש-ברוך-הוא עמו שיעבר עליו
 מה שעובר, והוא אינו מרפה את רצונו וכסופו, אז
 לא יזוז משם, עד שיוזקה להוציא מהפח אל הפעל את
 ענינו, ותדע שכל הצדיקים הקדושים שבכל הדורות

לא הגיעו למדרגתם, כי אם על-ידי-זה, שהיה להם "בטחון עצמי", ולא הרפו את רצונם וכסופים, עד שזכו למה שזכו, ולהבדיל גם חכמי אמות העולם שהמציאו כל מיני חכמות, הכל היה מחמת "בטחון עצמי" שהיה בהם, ולא הרפו את רצונם וכסופים, עד שהוציאו מהכח אל הפעל את חכמתם שהמציאו; וזכור כלל זה, כי הוא יסוד גדול בחיים, כי בלי "בטחון עצמי" אי אפשר לזוז כלל בין בגשמי ובין ברוחני, ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, להאמין בכחות הנפש שיש בה, ואז תתחזק בבטחון עצמי, ותשתנה לגמרי מההפוך אל ההפוך, כי כל הצרות והיסורים והמרידות שצוברים עליך הם רק מחמת שאינך מאמין בכחות הנפש שטמונים בה; אשרי מי ששם דברים אלו אל תוף לבו, ואז טוב לו כל הימים.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני, כי אין עוד דבר חשוב בחיי האדם כמו "בטחון עצמי", כי כל אלו שנכשלו ונתאכזבו מחייהם, עד שנפלו ליאוש והתיאשו לגמרי מחייהם, ונפלו במחלת הדכאון והדפרסיה, עד שיש שהשתגעו לגמרי, רחמנא לצלן, וגמרו חייהם בבתאי חולים לחולי נפש, וכן אלו שאבדו עצמם לדעת,

רַחֲמָנָא לִישׁוּכֹן, הַכֹּל הָיָה מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם "בְּטָחוֹן
 עֲצָמַי", כִּי לֹא הָאֲמִינוּ שְׁגַם בָּהֶם טְמוּנִים כַּחוֹת נֶפֶשׁ,
 וְגַם הֵם יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לְמָה שְׁרוּצִים לְהִגִּיעַ, כִּי בְּאֵמֶת
 הוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהוּוֹה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
 וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהַנְּשֻׁמָּה הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ,
 וְעַל-כֵּן מִי שְׁרוּצָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא צָרִיף
 שְׂיִהְיֶה לוֹ גַם-כֵּן "בְּטָחוֹן עֲצָמַי", שְׂיִדַּע שְׁגַם הוּא יְכוּל
 לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, וּמִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים וְהַהֶסְתְּרוֹת
 וְהַהֲעֲלָמוֹת, אִזּוֹ נִכְלָלֶת נִשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וְיוֹצֵא מִכָּל מִינֵי הַגְּבֻלוֹת, וּמַגִּיעַ לְמָה שְׂצָרִיף לְהִגִּיעַ,
 וְלְמָה שְׁרוּצָה לְהִגִּיעַ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי תִקְף הָאֲמוּנָה
 בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בְּאֵמֶת בְּאֵמֶת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבַּרֵךְ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵאת נֶפֶשׁוֹ לְחַרּוֹת, כִּי בְּלִי
 אֲמוּנָה, הָאָדָם הוּא מְגַבֵּל וּמְלַבֵּשׁ וּמְסַתֵּר וּנְעַלֵם בְּתוֹךְ
 עֲצָמוֹ, אֲבָל תִּקְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמְדַבֵּק
 אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵאת
 נֶפֶשׁוֹ מִהַכְּלָא שְׁנֹכְלָא שָׁם, וְהוּא זוֹכֵה לְהוֹצִיא מִהַכְּחָ אֶל
 הַפְּעַל חֶשְׁקוֹ וְכִסּוּפּוֹ וְרִצּוֹנוֹ, לֹא-כֵן מִי שְׁרַחוּק מֵאֲמוּנָה
 פְּשׁוּטָה וּמְכַל שְׂכֵן מִי שְׁנֹכְנִסוֹ בּוֹ קִשְׁיּוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, וְלִבּוֹ מְלֵא עֲקָמִיּוֹת וּבְלָבוּלִים וְטָעֲנוֹת עָלָיו

יִתְבָּרַךְ, הוּא נוֹפֵל בְּרוּחוֹ וְנִשְׁפָּר לְבוֹ וְנִתְבַּלְבַּלַת דְּעֵתוֹ
 וְנִחַלֵּשׁ רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ, עַד שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם "בְּטַחֲוֹן
 עֲצָמַי", וְאֵינוֹ מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא
 מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי אוֹ שֶׁמֵאֲבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
 כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה — הֵינוּ כְּפִי שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, שֶׁרַק הוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻשְׁבוֹן
 צְדָק, וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁאֵין הָאָדָם יְכוֹל לְהִבִּין בְּשִׂכְלֵ
 אָנוּשֵׁי, עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, נִחְקָקֵת בּוֹ
 גַם-כֵּן אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, וְיֵשׁ לוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי", וְיִוְדַעַ
 וּמֵאֲמִין שֶׁיֵּשׁ בּוֹ כַּחוֹת נִפְשׁ עֲצוּמִים, וּבּוֹדָאֵי הוּא יְכוֹל
 לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל מַה שְׁרוּצָה, וְאֵף שֶׁעֲכָשׁוֹ
 מְסַבְּבִים אוֹתוֹ הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים, כִּי הוּא מְלֵא צְרוּת
 וְיִסּוּרִים, מִחֻלְקֵת וּמְרִיבוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא יוֹדַע אֲשֶׁר
 בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר אִם לֹא יַעֲזֹב וְיִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ, אֲזַי סוּף
 כָּל סוּף יִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל וְיִצְא מֵהַכְּלָא שְׁנֹכְלָא בּוֹ, וְיִגִּיעַ
 לְמַה שְׁרָצָה לְהַגִּיעַ; וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר, אֶהוּבֵי, בְּנֵי הַיְקָר,
 רָאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעֵקֶר
 הָאֱמוּנָה תְּלוּי בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁתְּדַבֵּר עִמוֹ
 יִתְבָּרַךְ, בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ; וְתְדַבֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְּשִׁיטוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
 אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל
 אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ וְכָל מַה שֶׁמַּעִיק לְךָ, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה מְחַזֵּק

ומאמץ את האמונה באדם, כי כל מה שאדם ידבר יותר עמו יתברך, ההכרח לו שתתגלה לו האמונה בתקף ובחזק יותר ויותר, כי לא ידבר האדם עמו יתברך, אלא אם מאמין בו יתברך, וכמו-כן להפוך — אי אפשר לזכות לאמונה ברורה ומזככת להרגיש את אמתת מציאותו יתברך עליו ואיך שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אשר התלבש עצמו בלבוש הזה אשר למראה עיניו, והוא עומד בתוך האור, אי אפשר להגיע אל הגלוי הזה אלא על-ידי רבוי תפלה ובקשה, שיהיה חזק ואמין לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות, אף שבתחלה ידמה לו, שאין מי ששומע אותו, אבל אם יתגבר על זה, סוף כל סוף יתגלו לו אורות נוראים ואורות צחצחות, ויבין וישכיל בהשכלות כאלו שהיו נעלמות ונסתרות ממנו, ועל-ידי תקף האמונה בו יתברך, על-ידי-זה יפתח לבבו ונפשו, ויתחזק באמונה בעצמו, הינו שיהיה לו "בטחון עצמי", כי כל מה שהאדם מאמין יותר בו יתברך, ויודע שהוא יתברך נמצא, ובלעדיו אין שום נמצא, וגם הוא בידו יתברך, ובלעדיו יתברך הוא אינו יכול לעשות שום דבר, על-ידי-זה נפתחים לו כחות הנפש, ויש לו "בטחון עצמי" ויודע ומאמין גם

בְּעֲצָמוֹ; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְדַעַת דְּבָרִים
 אֵלָיו, כִּי הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהָאֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ הֵינּוּ
 שְׂוִיָּהֶיָּה לּוֹ "בְּטָחוֹן עֲצָמִי", זֶה תְּלוּי בְּזֶה וְזֶה מְחֻזָּק אֶת
 זֶה, וּבִידְעוּת אֵלָיו תִּזְכָּה בְּאֵמֶת לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ אֶל כָּל
 מֵה שְׁאֵתָה רוּצָה לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ, וְהַעֲקָר — שְׁלֵא תִרְפָּה
 מִמָּךְ אֶת הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִים (עֵיִן לְקוּטִי-הַלְכוֹת, עֶרֶב,
 הַלְכָה ג), כִּי בְּזֶה תְּלוּי כָּל סוּד הַהֲצֻלְחָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַקָּר שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְשִׁמְחָתָה תְּלוּי רַק
 בִּידְעוּת אֵלָיו, כָּל מֵה שְׁמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בִּידְעוּת
 אֵלָיו, שְׁהָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהָאֱמוּנָה בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁבוּ
 אֶחָד הֵם, עַל-יְדֵי-זֶה יִחְיֶה אֶת חַיּוֹ בְּשִׁלוּהוֹ וּבְשִׁמְחָה
 וּבְהִרְחַבַת הַדַּעַת, וְיִרְגִּישׁ אֶת עוֹלָמוֹ עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ,
 כִּי אֵין לָךְ עוֹד עֲרֻבוֹת וּמְתִיקוֹת וּנְעִימוֹת כְּמוֹ יְדִיעוּת
 אֵלָיו, שְׂאֵז אֵין הָאָדָם מְקַנָּא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם,
 וְאֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי יוֹדַע אֲשֶׁר
 הוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה וּמְהַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא
 בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן גַּם הוּא יָכוֹל לְהִגִּיעַ לְמֵה שֶׁהוּא
 צָרִיף לְהִגִּיעַ אִם רַק לֹא יַעֲזֹב אֶת הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִים,
 וְיִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְזֶה עַקָּר תַּעֲנוּגִי וְשַׁעֲשׂוּעִי
 עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהַצְּדִיקִים זוֹכִים עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא-כֵן
 מִי שְׂאֵינוֹ רוּצָה לְקַבֵּל יְדִיעוּת אֵלָיו, וּמִפְּרִיד אֶת עֲצָמוֹ
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְחוֹשֵׁב כְּאֵלּוֹ הָאָדָם הוּא דְבָר נִפְרָד מִמֶּנּוּ

יתברך או הם שני דברים, חס ושלום, כי מסלק את שכירת עזו מזה העולם, אזי הוא משתגע לגמרי, ונופל בעצבון ובדכאון ובשגעון, עד שמשתגע לגמרי, ונופל ביאוש ובמרירות ובדיפרסיה, וחייו מרורים מאד, והכל מפני שאין לו "בטחון עצמי", כי אינו מקשר את זה העולם אליו יתברך, ואינו מקשר את עצמו בו יתברך; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להכניס ידיעות אלו היטב היטב בתוך לבך ודעתך, ותדע כי בזה תלוייה כל הצלחתך, הצלחת הנפש להתעלות ולהגיע אל מה שאתה רוצה להגיע; אשרי מי שזוכה לדבק את עצמו לגמרי בו יתברך, ומקשר את כל העולם אליו יתברך, ויודע אשר הכל לכל הוא רק ממנו יתברך, שאז דיקא על-ידי-זה יחיה חיים טובים ונעימים, ויזכה להתעלות בנעימות שכירת עזו יתברך, ויצליח בדרךכו תמיד.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שהיסוד והעקר בחיי האדם, שיעבד הרבה על התגלות פחות הנפש שבו, הינו שיהיה לו "בטחון עצמי", וידע אשר גם הוא חשוב בשמים, וגם הוא יכול לזכות לדברים נוראים ונפלאים, וגם הוא יכול להצליח בכל דבר שיעשה, ואיך זוכים להגיע לזה? על-ידי תקף האמונה

בו יתברך, פי צריך להכניס את עצמו לגמרי בתוך
 האמונה הקדושה, לידע היטב אשר אין מבלעדיו
 יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומחיה ומקים את
 כל הבריאה כלה, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה
 אלא אם כן מכריזין מלמעלה (חלין ז'), ואין אדם
 נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות
 חברתה, אפלו כמלא נימא (יומא לח.), ואפלו ריש
 גרגיתא מן שמיא מנו ליה, (הינו זה שממנה על
 הביובים שהיא משרה קלה ופחותה גם זה מן השמים
 מתמנה (ברכות נח.), ואז כשתתברר לך היטב היטב
 האמונה הברורה והמוזככת הזו, אז אף פעם לא תקנא
 בשום בריה שבעולם, ותדע ותאמין בגדל כחות הנפש
 שבה, ואיך שהכל תלוי רק בידו יתברך, ואם אתה
 צריך משהו עליך לדבק את עצמך רק בו יתברך;
 ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לצאת מכל הקטנות
 והמרירות והדחקות שלך, וכבר תצא מעצמך, ותכניס
 עצמך בבטחון עצמי, שתדע ותאמין גם בעצמך, ואל
 תתרושל מכל דבר, ואף שיש לך כל-כף הרבה אכזבות
 וצרות בחיך, שנדמה לך כאלו אתה לא יצלח, וכאלו
 אתה שלומיאל, וכאלו אתה נבראת מיתר בעולם, פי
 כל אחד לועג לך, ומדבר עליך ומבזה אותך, עם
 כל זאת על-ידי תקף האמונה בו יתברך, שתדבק את

עצמך בו יתברך, ותכניס ידיעות אלו בתוך לבבך, אז לא תתפעל משום בריה שבעולם, רק תהיה כל-כף חזק בבטחון עצמי שגם אתה יכול לעשות את זה, וגם אתה יכול להוציא את זה מהפח אל הפעל, וגם אתה יכול להגיע לכל המדרגות שבעולם, ותזכה להצליח בכל מה שרק תעשה, כי העקר תלוי בבטחון עצמי, שתאמין בכחות הנפש שנטבעו בך, ולא תתפעל מכל האכזבות והמרירות והיסורים והמחלקת והמריבות שמספכים אותך, ואז דיקא על-ידי תקף העקשנות הזו, תזכה סוף כל סוף להגיע אל דברים יפים, דברים נפלאים בעולם. שלא חלמת עליהם כלל; וזכור תזכור את הדבורים האלו, ותכניס אותם היטב אל תוך לבבך, כי תצטרך אותם לימים הבאים, כי לא תדע מה עוד יכול לעבור עליך, אבל אם תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, וכל מה שעובר עליך תספר רק לו יתברך, ותתאמץ יותר ויותר באמונה פשוטה בו יתברך, אז סוף כל סוף תעבור על הכל, כי האמונה הפשוטה בו יתברך, היא המגן והמכסה נגד כל הרוחות הרעות, וכל גלי המים הזדונים הרוצים לשטף את האדם; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להגיע אל אמונה פשוטה בו יתברך, וכל מה שהוא צריך הוא מבקש רק ממנו יתברך, ויהיה עקשן גדול בדבר זה, ואינו מניח

את רצונו וכסופו כָּרַגַע, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנַס וְנִחְדָּר בּוֹ
 "בטחון עצמי", שָׂאז בְּנֵדָאֵי יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ בְּחַיָּיו.

ה.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אַהוּבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת
 הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא כְּפִי מֵדַת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שֵׁישׁ
 בּוֹ, וְרוּאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת — כָּל אֱלוֹ שֶׁהַצְּלִיחוֹ בְּעִנְיָנֵיהֶם
 הִיָּה רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שֶׁהִתְחַזְּקוּ בּוֹ,
 הֵינּוּ שֵׁיִדְעוּ וְהָאֲמִינוּ בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁישׁ בָּהֶם מִמָּנוּ
 יִתְבָּרַךְ, וְרוּאִים דְּבָרִים אֱלוֹ מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם אֵיךְ שֶׁאָדָם
 פּוֹתַח חֲנוּת וְרוּצִים רַק לְחַסְלוֹ וּלְשׁוֹבְרוֹ וּלְעוֹקְרוֹ —
 כָּל הַמִּתְחַרֵּים שָׁלוֹ, וְהַרְבֵּה פְעָמִים הֵם מְצַלִּיחִים לְשָׁבֵר
 אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, הֵינּוּ שֶׁשׁוֹרְפִים אֶת הַחֲנוּת אוֹ אֶת הָעֵסֶק
 שֶׁפִּתַּח, אוֹ מוֹרִידִים אֶת הַמְּחִירִים עַד שֶׁהוּא מְכָרַח
 לַהֲיִוֹת פּוֹשֵׁט רָגֵל, אֲשֶׁר עַל-פִּי-רַב כְּשַׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם
 מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ בְּעֵסֶקְיוֹ, הוּא עוֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ וְנוֹפֵל
 בְּדַפְאוֹן וּבִיָּאוֹשׁ וּבְדַפְרֻסְיָה גְדוֹלָה, לֹא-כֵן הָאָדָם שֵׁישׁ
 בּוֹ "בטחון עצמי", וְיוֹדֵעַ וּמְאָמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 הַטְּבִיעַ בּוֹ כַחוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמִים, הוּא לֹא יִתְפַּעֵל מֵאָף
 בְּרָיָה שְׁבָעוֹלָם, וְאֶפְלוֹ שֵׁישְׁרַפּוֹ לוֹ אֶת הַחֲנוּת וְהָעֵסֶק
 עֲשׂוֹר פְּעָמִים הוּא יִחְזוֹר וְיִבְנֶה אֶת עֲצָמוֹ עוֹד פְּעַם וְעוֹד

פעם, ולא יעזוב את החשק והרצון שלו, עד שיזכה להוציא מהפח אל הפעל חשקו וכסופו, ודיקא אדם כזה יצליח מאד בעסקיו, ואל תחשב, בני, שכאשר אתה רואה חנות או עסק מצלח מאד, שפך היה תמיד, כי אם תשאל אותו, יגלה לך את כל לבבו וכל מה שעבר עליו, ואיך שהיו לו כל-כף הרבה מכשולים בדרך, וכל-כף הרבה אכזבות, ורמו אותו מאות פעמים, אף הוא לא הרפה את החשק והרצון פלל, רק היה בו "בטחון עצמי", ועל-ידי-זה הגיע למה שהגיע, והעסק שלו הולך ומצליח, והכל מחמת שהטביע בעצמו "בטחון עצמי", שהאמין בכחות הנפש שנתן לו הקדוש-ברוך-הוא; ובאמת, אהובי, בני היקר, אם תכניס את עצמך בעמק הדברים, תדע כי הפל לכל דמיון גדול, כי כל העולם כלו הוא רק בידו יתברך, ומה שעובר על האדם אכזבות וכשלונות בחייו, זה גם-כן ממנו יתברך, כי בכל צרה וצרה שעוברת על האדם לו צר, כביכול הקדוש-ברוך-הוא נמצא בתוך הצרה, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ומה שמסבב עם האדם כמו שמסבב, שבא לו איזה מתחרה בעסק שלו, או אחד רוצה לשוברו, או פלוני שורף את כל העסק שלו, גם שם הוא יתברך נמצא, כי בלי רשותו יתברך לא יארע לאדם שום דבר, ועל-כן

אם תִּשְׁאַל: מַה וְלָמָּה עוֹשֶׂה זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל הוּא סְבִיב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂרוּצָה לְרֵאוֹת אֶת תִּקְוַת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁל הָאָדָם, אִם יֵאָמֵן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן מְנַסֶּה אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, לְרֵאוֹת אִיךָ יִגִּיב, וְאִם יִחְזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן אִם עוֹבְרִים עֲלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים וְאִכְזָבוֹת בְּתוֹךְ עֲסָקֶיךָ, תִּדַע וְתֵאָמֵן כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעֲלֶיךָ רַק לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתִשׁוּבָה אֱמֵתִית, וְלִהְיוֹנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּתִקְוַת הָרְצוֹן וְהַפְּסוּפִים, וְאִזּוֹ תִצְלִיחַ, וְכֹל זֶה הוּא בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְנַהֵל עֵסֶק וּבִפְרֵט כְּשֶׁהַעֵסֶק מְלַבֵּשׂ עִם בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד דֹּעֵתוֹ מְשַׁנֶּה מִחִבְרוֹ, כִּי אֵין שְׁנַי בְּנֵי-אָדָם שְׁוִים כָּלָל, כִּי כָּשֶׁם שֶׁפְּרָצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים כִּי דַעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת (עֵין בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא, סִימָן ו), כִּי לְכֹל אֶחָד יֵשׁ דַּעַת וְהִבְנָה וְהִשְׁפָּלָה אַחֲרָת, וּבְיָדָי קָשָׁה וְכִבֵּר מְאֹד לְהִשְׁוֹת אֶת כָּל הַדַּעוֹת שֶׁיִּחְזִיקוּ יָחַד בְּדַעַת אַחַת מִצַּד הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי תִקְוַת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהָרְצוֹן הַחֲזָק גַּם עַל זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֶר, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכֹל שֶׁפֶן בְּדָבָר רוֹחֲנֵי הֵינוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֱמֵתִית וְלִקְיָם אֶת כָּל מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה אֵין סוּפִית, וְלִהְתַּמִּיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתַּעַלּוֹת בְּיַדֵּי עוֹת הַתּוֹרָה, וְכֵן לְזַכּוֹת לְהַשִּׁיג בְּרָזֵי וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת

התורה ולהתעלות במדרגות עליונות ובעבודת השם
 יתברך, על אחת כמה וכמה שצריכים "בטחון עצמי"
 להיות חזק ואמיץ מאד, ולידע שגם הוא יכול להגיע
 לכל זה, אם לא יניח את רצונו וחשקו כרגע, ואז על-ידי
 תקף הרצונות והפסופים האלו יזכה לעבור על הכל,
 ויגיע אל מחוז חפצו בשלום, וכמו שספרו לנו אבותינו
 ורבותינו מדור דור, שבתחלה לא היו להם כשרונות
 מיוחדים, רק אזרו את עצמם בעזות ובעקשנות דקדושה,
 והיה בהם "בטחון עצמי", וידעו מגדל הכחות הנפיש
 שהטביע בהם הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן יגעו וטרחו
 מאד בלמוד התורה הקדושה, ועבדו בעבודת השם
 יתברך ביגיעות ובטרחות עצומות, ועל-ידי-זה דיקא
 זכו סוף כל סוף להגיע אל ידיעות התורה ואל השגות
 רוחניות אלקותו יתברך, והכל מחמת שלא הרפו את
 רצונם וכסופם; וזכר כָּלֵל זה, אהובי, בני היקר, שבין
 בגשמיות ובין ברוחניות עקר ההצלחה של האדם תלוי
 רק כפי תקף הבטחון העצמי שלו, שידע מכחות הנפיש
 שיש בו, שנתנו לו מאתו יתברך, ועל-ידי-זה יצליח
 בחייו; אשרי מי ששם דברים אלו על לבו, ואז יעבר
 את כל העולם בשלום ובנקל ויצליח דרכו תמיד.

ו.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַחַיִּים שֶׁל
הָאָדָם מְלֵאִים כְּשִׁלּוֹנוֹת וְאִכְזָבוֹת וִירִידוֹת וְנִפְּלוֹת
וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וְגָלִים, וְתַמִּיד נוֹפֵל וּמַחְלִיק, עִם כָּל זֹאת כָּל הַצְּלַחַתוֹ
בְּחַיִּים הִיא רַק כְּשִׁמְחָדִיר בְּעֲצָמוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי",
וְיֹדַע וּמֵאֲמִין בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִטְבִּיעַ בּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹבֵר עַל הַכְּשָׁלוֹנוֹת וְהַאֲכֻזָּבוֹת,
הַבְּלָבוּלִים, הַיְרִידוֹת וְהַנִּפְּלוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו בְּחַיֵּי
יוֹם יוֹם, וּמְצַלִּיחַ בְּדַרְכּוֹ, כִּי עָקַר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם הִיא רַק בִּידִיעוֹת אֱלוֹ — שִׂדַּע וַיֵּאֱמִין וַיִּשְׁכָּח
בְּגִדְל כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שִׁישׁ בּוֹ, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַה שֶׁאֲתָה
רוּאָה אָדָם שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּחַיָּו מֵה שֶׁעוֹבֵר, וְהוּא מְלֵא
צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים, וּמְלֵא כְּשָׁלוֹנוֹת וְאִכְזָבוֹת,
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְצַלִּיחַ, תַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי, שֶׁהוּא
יֹדַע אֵת סוּד הַחַיִּים שֶׁהוּא סוּד הַבְּטַחֲוֹן הָעֲצָמִי,
שִׂדַּע וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא הִטְבִּיעַ בְּנֶפֶשׁ כָּל
חַי כַּחוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמִים, שֶׁעוֹד בְּחַיָּו בְּעֵלְמָא הַדִּין יִזְכֶּה
לְגָלוֹת אֵת כָּל הַהֶעְלָמוֹת וְהַהִסְתָּרוֹת וְהַכְּסוּיִים, וַיִּזְכֶּה
לְמַצֵּא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ; אֲשֶׁרִי מִי שִׁמְחָדִיר אֵת כָּל הַיְדִיעוֹת
הָאֵלוֹ הֵיטֵב בְּתוֹךְ לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, שֶׁאֵז יוּכַל לְעַבֵּר אֵת כָּל
הָעוֹלָם בְּנִקְל, וַיְהִי דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וַיִּתְעַנֵּג בְּעַרְבוּת,

ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך: אשרי לו בזה ואשרי
לו בבא.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מוהרא"ש נ"י אמר, שאדם צריך לחזק
את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך,
ולידע אשר הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את
עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד.
וכשיחקק האדם בדעתו ידיעות אלו, אזי
לא יירא ולא יפחד מפני שום בריה
שבעולם, רק יהיה חזק בבטחון עצמי, כי
מה שאדם מפחד ומתירא מזולתו, הוא
רק מפני שאין לו אמונה בו יתברך, שאז
מאבד את הבטחון העצמי, אבל תכף-
ומיד פשיש לו אמונה, אזי נתחזק אצלו
הבטחון העצמי, ומאמין גם בעצמו.
(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תעב)

הקונטרס הקדוש הזה נדפס לזכות
עאיר בן ערים נ"י, לבריאות, פרנסה, התחזקות
בעבודת ה' והתקרבות לצדיק האמת
ניצח בת יפה תח"י, לבריאות ורפואה שלמה, שטחה,
נחת עהילדים ואמנות חכמים
ופית, מיטל, חנה, חודיה, ערים תהילה,
יהושע חי ונהוראי בני ניצח שיחי
שיזכו לבריאות ושטחה, ויהיו מקורבים לצדיק האמת

הקונטרס הקדוש הזה נדפס לזכות
דן בן אילנה נ"י
ערים חן בת רינה תח"י
והונתן בן ערים תח"י
לרפואה שלמה, פרנסה טובה,
אריכות ימים וחזרה בתשובה שלמה

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת אבי מרדכי
אליעזר בן זכיה ז"ל
שנלב"ע ביום ל"ה באב

ולעילוי נשמת אחי ומרדכי
עוז בן אביבה ז"ל
שנלב"ע ביום ט"ו בשבט

ולעילוי נשמת חורני חורני ורבותי
סלים בן ערים ז"ל
וזכיה בת חלובה ע"ה
שנלבע ביום ל"ו בטבת

ת.ג.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נָאָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקֵנוּ, גְלוּ וְצִוְהָ לְפִרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן,
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וּרְבִנּוּ
רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים
שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש,
צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא,
זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה,
בזמרות נריע לו: פי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם
יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי
אדני אתה, טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי כל חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים,
אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא
תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני
ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פִּשְׁעַ כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי הִחֲרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשֹׁדִי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדְהָ עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים, אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תַּהֲיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמַתְגַּ וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:
לב:

מא א לְמִנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכְּבוֹ הִפְכָתָ בְּחֻלְיוֹ: ה אֲנִי אָמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאֵם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דָּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּסַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחֻמִּי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי, וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ

לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קֶרַח: ב כָּאֵיל תַּעְרַג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, כֵּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צָמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא, וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיָּתָה לִי דַמְעָתִי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים
בְּקוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי
עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן, וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר
מִצְרָיִם: ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כֹּל מִשְׁבְּרֶיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי,
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שִׁכַּחְתָּנִי לְמָה קָדַר
אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרֵי, בְּאִמְרָם
אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיֵּב אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְעֲלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתִי
יי: ה בְּלִי עוֹן וְרִצּוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹנָה לְקַרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יי
אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כֹּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֵן
כֹּל בְּגַדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר:
ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שִׁמְעַ: ט

ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה פי
 אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמי, אלהים יראני בשררי:
 יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו, מגננו
 אדני: יג חטאת פִּימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה
 ומכחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים
 משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו לערב יהמו ככלב
 ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל, אם לא ישבעו וילינו: יז
 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס
 ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה, כי אלהים משגבי אלהי
 חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אלהים
 ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
 דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
 אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים מקדם,
 שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה,
 ויחפש רוחי: ח הלעולמים ינח אדני, ולא יסיף לרצות עוד:
 ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות
 אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא שנות
 ימין עליון: יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג
 והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש
 דרכך מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל עשה פלא, הודעת
 בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: יז

2 באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד
 מ"ם

ראוּף מִים אֱלֹהִים רְאוּף מִים יַחִילוּ, אָף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח
 זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אָף חֲצֹצְרֵיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
 קוֹל רַעְמָךְ בִּגְלָגֶל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רִגְזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ
 בָּיִם דְּרָכָךְ וּשְׁבִילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִית
 כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לְנוּ
 בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וּתְחַוֵּל אָרֶץ וּתִבֵּל, וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דִּפְא, וּתְאֹמַר שׁוּבוּ בְּנֵי
 אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה
 בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ, בִּבְקָר כְּחֹצִיר יִחְלֶף: ו בִּבְקָר
 יִצִּיץ וְחֶלֶף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפֶּךָ, וּבַחֲמַתְךָ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיֶךָ: ט כִּי
 כָּל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל
 וְאֶזֶן, כִּי גִז חִישׁ וּנְעָפָה: יא מִי יוֹדֵעַ עַז אַפֶּךָ, וּכְיִרְאָתְךָ
 עֲבַרְתְּךָ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְא לְבַב חֲכָמָה: יג
 שׁוֹכֵה יְיָ עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבַעֲנוּ בִּבְקָר חֲסֵדְךָ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת
 רְאִינוּ רַעָה: טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם:
 יז וַיְהִי נֶעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב
 שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 קְדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו

תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו
זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל
הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט
אשר כרת את אברהם, ושבועתו לישחק: י ויעמידה ליעקב
לחק, לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען,
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר, כמעט וגרים בה: יג
ויתהלכו מגוי אל גוי, מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח
אדם לעשקם, ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי,
ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ, כל מטה-לחם
שבר: יז שלח לפניכם איש, לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו, ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו, אמרת יי
צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו, משל עמים ויפתחהו: כא
שמו אדון לביתו, ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו,
וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים, ויעקב גר בארץ חם:
כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא
עמו, להתנפל בעבדיו: כו שלח משה עבדו, אהרן אשר בחר
בו: כז שמו כם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם: כח שלח
חשך ויחשך, ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם,
וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים, בחדרי מלכיהם:
לא אמר ויבא ערב, כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד,
אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם:
לד אמר ויבא ארבה, וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב
בארצם, ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם, ראשית
לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב, ואין בשבטיו כושל: לח
שמח מצרים בצאתם, כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן

לְמִסְךָ, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלְיָהּ: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלוֹ, וְלַחֵם שְׁמִים
 יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוֹר וַיִּזְוְבוּ מֵיִם, הֵלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב כִּי
 זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן
 בְּרִנָּה אֶת בַּחֲרִירוֹ: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירְשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
 ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו
 שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
 איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלם
 תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
 אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את
 יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת בכל
 השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
 הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
 שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
 במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
 תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹ מַעֲזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְיָ וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: